

27.5.2014

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: **Αναφορά 0742/2007, του Ανδρέα Βαρνακιώτη, ελληνικής ιθαγένειας, σχετικά με τη δημιουργία χωματερής στην Αχαΐα (Ελλάδα)**

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων, ο οποίος είναι δήμαρχος του Ερινεού στον νομό Αχαΐας, διαμαρτύρεται για την απόφαση των νομαρχιακών αρχών να δημιουργήσουν χωματερή που γειτνιάζει άμεσα με πηγές πόσιμου νερού, αρχαιολογικά μνημεία και περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Καταγγέλλει ότι το σχέδιο αντίκειται στους κανόνες της ΕΕ για τα απόβλητα και στη νομοθεσία της για την ποιότητα του πόσιμου νερού, τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, και στην οδηγία για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 20 Δεκεμβρίου 2007. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 192, παράγραφος 4, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 17 Απριλίου 2008.

Στην ελληνική επικράτεια υπάρχουν πολλές παράνομες ή ανεξέλεγκτες χωματερές. Στο πλαίσιο προσφυγής επί παραλείψει που είχε κινήσει η Επιτροπή, το Δικαστήριο έκρινε¹ ότι η Ελλάδα είχε παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ². Σύμφωνα με το άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ, η Ελλάδα οφείλει να λάβει όλα

¹ Απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005, υπόθεση C-502/03.

² ΕΕ L 114 της 27.04.06, σ. 9.

τα απαιτούμενα για να συμμορφωθεί μέτρα, κλείνοντας τις ανεξέλεγκτες χωματερές και δημιουργώντας κατάλληλους χώρους για τη διάθεση των αποβλήτων. Οι ελληνικές αρχές, για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, έχουν ενημερώσει τα περιφερειακά σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων, με στόχο το κλείσιμο των παράνομων ή ανεξέλεγκτων χωματερών έως τα τέλη του 2008 και την αντικατάστασή τους από κατάλληλες εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων, ιδίως χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων.

Η υγειονομική ταφή αποτελεί μία από τις μεθόδους διαχείρισης των αποβλήτων και υπόκειται στις διατάξεις της οδηγίας 99/31/ΕΚ¹ (άδεια, αποδοχή των αποβλήτων, έλεγχος και παρακολούθηση κατά τη φάση λειτουργίας, παύση της λειτουργίας και μετέπειτα φροντίδα). Ταυτόχρονα, η κατασκευή χωματερών πρέπει να αποτελεί αντικείμενο μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ². Η οδηγία ωστόσο δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να παρέμβει όσον αφορά τη σκοπιμότητα ή την τοποθεσία του σχεδίου ή να ελέγξει την ουσία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και περιβαλλοντικών όρων που εγκρίθηκαν (εξαιρουμένων των περιπτώσεων όπου το κράτος μέλος διαπράττει προφανές σφάλμα εκτίμησης). Όλα αυτά εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρχών των κρατών μελών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι δυνάμει της οδηγίας 2006/12/ΕΚ, η απόφαση σχετικά με το επίπεδο (εθνικό, νομαρχιακό, περιφερειακό) του σχεδιασμού για τη διαχείριση των αποβλήτων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών, οι οποίες διαθέτουν επίσης διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την επιλογή των μεθόδων και των τοποθεσιών διάθεσης των αποβλήτων. Όλα τα ανωτέρω δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχου εκ μέρους της Επιτροπής. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ελληνικές αρχές έχουν θεσπίσει το απαιτούμενο νομοθετικό πλαίσιο· πρόκειται για τις διυπουργικές αποφάσεις 69728/824/1996, 113944/1997, 114218/1997, 19396/1546/1997, 14312/1302/2000 και 50910/2727/2003.

Όσον αφορά τους γενικούς ισχυρισμούς του αναφέροντος σχετικά με τους κινδύνους που ενδεχομένως συνεπάγεται η κατασκευή και η λειτουργία του έργου (π.χ. ρύπανση των πηγών πόσιμου νερού), η πιθανή παράβαση των οδηγιών σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων ή την προστασία των υδάτων θα εξαρτηθεί κυρίως από τον τρόπο λειτουργίας της εγκατάστασης, αν δηλαδή θα είναι σύμφωνη με τις συναφείς διατάξεις της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας ή όχι.

Ο αναφέρων έχει ήδη απευθυνθεί στην Επιτροπή για το ίδιο ζήτημα. Οι προαναφερθείσες παρατηρήσεις έχουν κοινοποιηθεί στον αναφέροντα με επιστολή της 11ης Ιουλίου 2007, στο πλαίσιο της ανταλλαγής επιστολών μεταξύ του αναφέροντος και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Ο αναφέρων κλήθηκε να διαβιβάσει σχετικές πληροφορίες, που θα μπορούσαν να καταδείξουν την ύπαρξη παράβασης. Ο αναφέρων, ωστόσο, δεν έχει απαντήσει στην εν λόγω επιστολή.

Ελλείπει επαρκών πληροφοριών που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του αναφέροντος, δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

4. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 26 Οκτωβρίου 2009.

¹ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

² ΕΕ L 175 της 05.07.85, σ. 40.

Η αναφορά καταγγέλλει ενδεχόμενη παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας λόγω της χορηγηθείσας έγκρισης για δημιουργία μιας νέας χωματερής στην Αχαΐα. Σύμφωνα με τους αναφέροντες, η χωματερή θα κατασκευαστεί σε κατοικημένη περιοχή η οποία αποτελεί αρχαιολογική τοποθεσία, με φυσικό κάλλος, η οποία γειτνιάζει με πηγές πόσιμου νερού, και σε περιοχή στην οποία καταγράφονται σεισμικές δονήσεις ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Η Επιτροπή επιθυμεί να επιβεβαιώσει την αρχική της θέση και να την συμπληρώσει με βάση τα νέα έγγραφα που διαβιβάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από τον αναφέροντα, κυρίως σε σχέση με τη μελέτη που διενήργησαν ανεξάρτητοι σύμβουλοι.

Η Επιτροπή επιθυμεί καταρχήν να απορρίψει ως ουσιαστικά ανακριβείς τους ισχυρισμούς του αναφέροντος, σύμφωνα με τους οποίους οι χώροι υγειονομικής ταφής απορριμμάτων (ΧΥΤΑ) έχουν απαγορευτεί από την ΕΕ.

Πράγματι, στην ελληνική επικράτεια υπάρχει μεγάλος αριθμός παράνομων ή ανεξέλεγκτων χωματερών. Στο πλαίσιο προσφυγής επί παραλείψει που είχε κινήσει η Επιτροπή, το Δικαστήριο έκρινε¹ ότι η Ελλάδα είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ². Σύμφωνα με το άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ, η Ελλάδα οφείλει να λάβει όλα τα απαιτούμενα για να συμμορφωθεί μέτρα, κλείνοντας τις ανεξέλεγκτες χωματερές και δημιουργώντας κατάλληλους χώρους για τη διάθεση των αποβλήτων. Οι ελληνικές αρχές, για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, έχουν ενημερώσει τα περιφερειακά σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων, με στόχο το κλείσιμο των παράνομων ή ανεξέλεγκτων χωματερών έως τα τέλη του 2008 και την αντικατάστασή τους από κατάλληλες εγκαταστάσεις διαχείρισης αποβλήτων, ιδίως χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων (ΧΥΤΑ). Επειδή η Ελλάδα δεν έχει συμμορφωθεί πλήρως με την απόφαση του Δικαστηρίου και δεν έχει κλείσει τις παράνομες χωματερές, η Επιτροπή αποφάσισε να της αποστείλει, στις 15 Απριλίου 2009, έγγραφο οχλήσεως.

Η υγειονομική ταφή αποτελεί μία από τις μεθόδους διαχείρισης των αποβλήτων και υπόκειται στις διατάξεις της οδηγίας 99/31/ΕΚ³ (άδεια, αποδοχή των αποβλήτων, έλεγχος και παρακολούθηση κατά τη φάση λειτουργίας, παύση της λειτουργίας και μετέπειτα φροντίδα). Ταυτόχρονα, η κατασκευή χωματερών πρέπει να αποτελεί αντικείμενο μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ⁴. Η οδηγία ωστόσο δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να παρέμβει όσον αφορά τη σκοπιμότητα ή την τοποθεσία του σχεδίου ή να ελέγξει την ουσία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των περιβαλλοντικών όρων που εγκρίθηκαν (εξαιρουμένων των περιπτώσεων όπου το κράτος μέλος διαπράττει προφανές σφάλμα εκτίμησης⁵). Όλα αυτά εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρχών των κρατών μελών.

Αξίζει να σημειωθεί πως σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό για τη διαχείριση των αποβλήτων, η οδηγία 2006/12/ΕΚ αναθέτει στα κράτη μέλη την επιλογή του καταμερισμού των αρμοδιοτήτων σε εθνικό επίπεδο. Οι εθνικές αρχές διαθέτουν επιπλέον διακριτική ευχέρεια σε ό,τι αφορά την επιλογή των μεθόδων και των τοποθεσιών διάθεσης των αποβλήτων.

¹ Απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005, υπόθεση C-502/03.

² ΕΕ L 114 της 27.04.06, σ. 9.

³ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

⁴ ΕΕ L 175 της 05.07.85, σ. 40.

⁵ Η ύπαρξη μελετών που καταλήγουν σε διαφορετικά συμπεράσματα από αυτά τα οποία αναφέρονται στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων όσον αφορά τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει ένα σχέδιο στο περιβάλλον δεν συνιστά προφανές σφάλμα εκτίμησης.

Συνεπώς, οι συγκεκριμένες επιλογές δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχου από την πλευρά της Επιτροπής, εφόσον τηρούν την κοινοτική νομοθεσία. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ελληνικές αρχές έχουν θεσπίσει το απαιτούμενο νομοθετικό πλαίσιο· πρόκειται για τις διυπουργικές αποφάσεις 69728/824/1996, 113944/1997, 114218/1997, 19396/1546/1997, 14312/1302/2000 και 50910/2727/2003.

Όσον αφορά τους γενικούς ισχυρισμούς του αναφέροντος σχετικά με τους κινδύνους που ενδεχομένως συνεπάγεται η κατασκευή και η λειτουργία του έργου (π.χ. ρύπανση των πηγών πόσιμου νερού), εάν υφίσταται παράβαση των οδηγιών σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων ή την προστασία των υδάτων, τούτο εξαρτάται κυρίως από τον τρόπο λειτουργίας της εγκατάστασης, αν δηλαδή πληρούνται ή όχι οι σχετικές διατάξεις της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Ο αναφέρων έχει ήδη απευθυνθεί στην Επιτροπή για το ίδιο ζήτημα. Οι προαναφερθείσες παρατηρήσεις κοινοποιήθηκαν στον αναφέροντα με επιστολή της 11ης Ιουλίου 2007, στο πλαίσιο της ανταλλαγής επιστολών μεταξύ του αναφέροντος και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Ο αναφέρων κλήθηκε να διαβιβάσει σχετικές πληροφορίες, που θα μπορούσαν να καταδείξουν την ύπαρξη παράβασης. Ο αναφέρων, ωστόσο, δεν έχει απαντήσει στην εν λόγω επιστολή.

Ελλείπει επαρκών πληροφοριών που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του αναφέροντος, εξακολουθεί να μην είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί παράβαση της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

5. Συμπληρωματική απάντηση της Επιτροπής (ΑΝΑΘ.ΙΙ), που ελήφθη στις 10 Ιουνίου 2011.

Οι νέες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους αναφέροντες δεν επιτρέπουν τη στοιχειοθέτηση οποιασδήποτε παράβασης του περιβαλλοντικού δικαίου της ΕΕ και αναφέρονται κυρίως σε ζητήματα που αφορούν την εσωτερική έννομη τάξη. Για τον λόγο αυτό δεν γίνεται αποδεκτή η αιτιολόγηση σύμφωνα με την οποία δεν είναι δυνατή η κατασκευή χωματερής σε περιοχή που αποτελεί μέρος του δικτύου Natura 2000. Πράγματι, η οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας¹, δεν θεσπίζει καμία τέτοια καθολική απαγόρευση, αλλά αναφέρει τα εξής, στο άρθρο 6, παράγραφος 3:

«Κάθε σχέδιο ή πρόγραμμα, μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, το οποίο όμως είναι δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, καθεαυτό ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του στον τόπο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτίμησης των επιπτώσεων στον τόπο και εξαιρουμένης της περίπτωσης των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν για το οικείο σχέδιο μόνον αφού βεβαιωθούν ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του τόπου περί του οποίου πρόκειται και, ενδεχομένως, αφού εκφρασθεί πρώτα η δημόσια γνώμη».

¹ ΕΕ L 206, 22.7.1992, σ. 7-50.

Ωστόσο, η Επιτροπή ενημερώθηκε από τις ελληνικές αρχές ότι η δημοτική αρχή και πολλοί κάτοικοι προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η εν λόγω προσφυγή αποσκοπεί στην κατάργηση της υπουργικής απόφασης με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι του ανωτέρω έργου. Η Επιτροπή θα αναμένει την έκδοση της εν λόγω δικαστικής απόφασης προτού αποφανθεί επί της ουσίας.

Μάλιστα, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, όπως επιβεβαίωσε επανειλημμένα το Δικαστήριο (παραδείγματος χάρη, απόφαση της 19.1.2010 στην υπόθεση C-555/07, παράγραφος 48), τα εθνικά δικαστήρια είναι σε θέση να ερμηνεύσουν το εθνικό δίκαιο υπό το πρίσμα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μεριμνήσουν για την εφαρμογή του:

"Εξ αυτού έπεται ότι, εφαρμόζοντας το εσωτερικό δίκαιο, ο καλούμενος να το ερμηνεύσει εθνικός δικαστής οφείλει να το πράξει στον μέγιστο δυνατό βαθμό υπό το πρίσμα του γράμματος και του σκοπού της οδηγίας αυτής, ώστε να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο με αυτήν αποτέλεσμα, συμμορφούμενος έτσι προς το άρθρο 288, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ. σχετικά τις ανωτέρω παρατιθέμενες αποφάσεις von Colson και Kamann, σκέψη 26, Marleasing, σκέψη 8· Faccini Dori, σκέψη 26, και Pfeiffer και άλλοι, σκέψη 113). Η επιταγή περί σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου είναι εγγενής στο σύστημα της Συνθήκης, καθόσον επιτρέπει στο εθνικό δικαστήριο να εξασφαλίζει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης όταν εκδίδει απόφαση επί εκκρεμούσης ενώπιόν του διαφοράς (βλ., συναφώς, ανωτέρω παρατιθέμενη απόφαση Pfeiffer κ.λπ., σκέψη 114).» (παράγραφος 48 της ανωτέρω απόφασης).

Θα τονίσουμε πως γενικά η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν έχει αρμοδιότητα να υποκαθιστά τον εθνικό δικαστή που οφείλει να εγγυάται την ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή επισημαίνει ότι αυτή η θέση αρχής έχει επίσης γίνει αποδεκτή και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως αναφέρεται στο ψήφισμά του της 6ης Ιουλίου 2010 σχετικά με τις αποφάσεις της Επιτροπής Αναφορών το 2009, (2009/2139(INI)) η αιτιολογική σκέψη ΙΑ του οποίου) έχει ως εξής:

"ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πολίτες θα πρέπει ειδικότερα να ενημερωθούν ότι –όπως αναγνωρίστηκε από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή στην απόφαση του Δεκεμβρίου 2009 με την οποία ολοκληρώθηκε η έρευνα για την καταγγελία 822/2009/BU κατά της Επιτροπής– οι διαδικασίες των εθνικών δικαστηρίων αποτελούν μέρος της διαδικασίας εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στα κράτη μέλη, και ότι η Επιτροπή Αναφορών δεν μπορεί να επιληφθεί ζητημάτων τα οποία αποτελούν αντικείμενο διαδικασιών των εθνικών δικαστηρίων ή να αναθεωρήσει το αποτέλεσμα των εν λόγω διαδικασιών,»

Ελλείπει επαρκών πληροφοριών που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του αναφέροντος, δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί παράβαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ. Η Επιτροπή θα περιμένει την έκδοση της δικαστικής απόφασης προτού αποφανθεί, εφόσον είναι αναγκαίο, επί της ουσίας.

6. Απάντηση της Επιτροπής (ΑΝΑΘ.ΙΙΙ), που ελήφθη στις 28 Αυγούστου 2013.

Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία περαιτέρω πληροφορία από τον αναφέροντα μετά την τελευταία του επικοινωνία με την Επιτροπή Αναφορών, τον Ιούνιο 2011.

Φαίνεται, εντούτοις, βάσει πληροφοριών που έχει στην διάθεσή της, ότι το *Πρωτοδικείο Αιγίου* αρνήθηκε, τον Νοέμβριο 2012, να διατάξει την διακοπή των εργασιών για την κατασκευή του χώρου υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων, δεδομένου ότι, επειδή δε ήταν ακόμη έτοιμος να λειτουργήσει, δεν μπορούσε, στη φάση εκείνη, να αποτελεί κίνδυνο για το περιβάλλον.

Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι έχουν κατατεθεί και εκκρεμούν τρεις ακόμη προσφυγές κατά του εν λόγω σχεδίου: η μία ενώπιον του προαναφερθέντος *Πολυμελούς Πρωτοδικείου* με την οποία επιδιώκεται να απαγορευθεί η κατασκευή του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων και οι άλλες δύο ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας με τις οποίες επιδιώκεται αντιστοίχως η αναστολή και η ακύρωση της υπουργικής απόφασης με την οποία παρέχεται η άδεια για την χρηματοδότηση του έργου από το Ταμείο Δημοσίων Επενδύσεων.

Η Επιτροπή αναμένει την εξάντληση των ενδίκων μέσων ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να λάβει κάθε ενδεχομένως απαραίτητο μέτρο. Στον βαθμό που τεκμηριωθεί ότι η εκπονηθείσα Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων δεν αφορά το εν λόγω σχέδιο για την κατασκευή του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, αλλ' αυτόν κάποιας άλλης περιοχής, θα μπορούσε να στοιχειοθετηθεί προφανές σφάλμα εκτίμησης.

7. Απάντηση της Επιτροπής (ΑΝΑΘ.ΙV), που ελήφθη στις 31 Ιανουαρίου 2014.

Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τις προηγούμενες παρατηρήσεις της στην Επιτροπή Αναφορών, δηλαδή ότι η οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τους οικοτόπους δεν απαγορεύει την κατασκευή χώρων υγειονομικής ταφής σε περιοχές του δικτύου Natura 2000, αλλά πρέπει να προηγείται η κατάλληλη διαδικασία αξιολόγησης των επιπτώσεών τους. Επιπλέον, η οδηγία 2011/92/ΕΕ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον είναι διαδικαστικού χαρακτήρα και τα κράτη μέλη έχουν ένα μεγάλο περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την επιλογή των τόπων που πρέπει να φιλοξενήσουν χώρους υγειονομικής ταφής. Η Επιτροπή δεν μπορεί επίσης να ελέγχει επί της ουσίας την αξιολόγηση και περιβαλλοντική άποψη επιπτώσεων που έχουν εγκριθεί, παρά μόνο σε περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους των εθνικών αρχών. Η ύπαρξη έκθεσης με συμπεράσματα διαφορετικά από εκείνα της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΕΠΕ), δεν συνιστά μια τέτοια πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, στην επιστολή της 3ης Αυγούστου 2011, ο αναφέρων δήλωσε ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί της προσφυγής που είχε υποβληθεί, και που αποσκοπεί στην ακύρωση της υπουργικής απόφασης η οποία είχε εγκρίνει τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου. Επιπλέον, σύμφωνα με τον αναφέροντα, είχε αποδειχθεί κατά την ακρόαση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία διεξήχθη για τον εν λόγω χώρο, αφορά στην πραγματικότητα άλλη περιοχή και όχι αυτή όπου το έργο πρόκειται να υλοποιηθεί. Η πληροφορία αυτή, εφόσον επιβεβαιωθεί, θα μπορούσε να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.

Η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει καμία νέα πληροφορία από τον αναφέροντα, μετά την τελευταία ανακοίνωση που εστάλη στην Επιτροπή Αναφορών και δεν είναι σε θέση να γνωρίζει την εξέλιξη της προσφυγής του ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων. Είναι, εντούτοις, σπάνια συμβαίνει ο αναφέρων να ενημερώνει την Επιτροπή, εάν η αίτησή του απορρίπτεται από εθνικό δικαστήριο.

Η Επιτροπή αναμένει περαιτέρω επικοινωνία με τον αναφέροντα και, εάν το Συμβούλιο της Επικρατείας ακυρώσει την υπουργική απόφαση, επειδή η ΕΠΕ που διενεργήθηκε για το εν λόγω έργο αφορά άλλη περιοχή, θα λάβει όλα τα μέτρα που κρίνει αναγκαία.

Στον βαθμό που τεκμηριωθεί ότι η εκπονηθείσα Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων δεν αφορά το εν λόγω σχέδιο για την κατασκευή του χώρου υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων, αλλά αυτόν κάποιας άλλης περιοχής, θα μπορούσε να στοιχειοθετηθεί προφανές σφάλμα εκτίμησης.

8. Απάντηση της Επιτροπής (ΑΝΑΘ.), που ελήφθη στις 27 Μαΐου 2014.

Ως συμπλήρωμα των παρατηρήσεων που ήδη διατυπώθηκαν στο πλαίσιο της προηγούμενης ανακοίνωσης του Ιανουαρίου 2014 και κατόπιν των νέων πληροφοριών που διαβίβασε ο αναφέρων, η Επιτροπή επιθυμεί να σημειώσει ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας απέρριψε την προσφυγή που είχε υποβληθεί και που αποσκοπούσε στην ακύρωση της υπουργικής απόφασης η οποία είχε εγκρίνει τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι η επιλογή της τοποθεσίας για τη χωματερή αυτή είναι σύμφωνη προς την ελληνική νομοθεσία και ότι οι περιβαλλοντικοί όροι και η υπουργική απόφαση είχαν λάβει υπόψη την κατάσταση των υπογείων υδάτων και των υδάτων επιφανείας και ότι είχαν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων σε σχέση με τα προαναφερθέντα στοιχεία.

Οι εκθέσεις των επιθεωρήσεων που διαβιβάστηκαν από τον αναφέροντα τονίζουν ότι υπάρχουν κάποια προβλήματα κατά τη φάση κατασκευής του χώρου υγειονομικής ταφής τα οποία θα πρέπει να επιλυθούν, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κατασκευή του εν λόγω χώρου υγειονομικής ταφής γίνει τηρώντας τους περιβαλλοντικούς όρους.

Συμπέρασμα

Η ανάλυση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν αποκάλυψε κάποιο εμφανές σφάλμα εκτίμησης εκ μέρους των ελληνικών αρχών.

Στις εθνικές αρχές εναπόκειται να εξασφαλίσουν ότι ο χώρος υγειονομικής ταφής έχει κατασκευαστεί τηρώντας τους περιβαλλοντικούς όρους, όπως εγκρίθηκαν από πράξη του εσωτερικού δικαίου και να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να επανορθώσουν ενδεχόμενη παράλειψη.

Βάσει αυτού, η Επιτροπή αποφάσισε να κλείσει την έρευνά της σχετικά με το λόγω ζήτημα.